

תת"ע 2199/10/13 - שמעון סיסו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לטעבורה בחיפה

תיק חיצוני: 90210040243
תchap. 13-10-1992 מ.ס. 13-10-1992 סיסו

בפני כבוד השופט שלמה בן ג' נגדי המבקר שמעון סיסא המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לחישוב פסילה.

לאחר שעניינו בבקשתה, נחה דעתך כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, על אף שה המבקש מצטט בבקשתו את בש"פ 12/9075 **מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל**, חושبني כי הוא לא פועל בהתאם לה, שהרינו נפסק בה, כי בקשה לחישוב פסילה תוגש למשרד הרישי ולא לבית המשפט וכפי שນפסק שם:

כשם שב"ס מחייב עניין בחשובי-מאסר, כראוי להפקייד אתMALACT חשובי מיפוי תריזיו הינה היבידור שותה רישוי. גם אין עטבה ליראזרחי מסורבל של בקשות מהטס עד הצהרתי, ולא בנקיטת הילך חדש בביבית משפטה שלום לתעורה. המקומת בעיה ואכאמור רשותה רישוי, זה הגורם מה מקצוע יש אצלו מוצוי כל החומרה צירלענין, גמומיות, גמנסיון, אמור מעטה וכיגונגה מלט מהו רוחל ריש עירפלר מה משפט לעויר יוקומנה ליט...". שם. רב פסק

יחד עם זאת, מצאתי לבכו להידרש לבקשתה, נוכח הטענות המשפטיות הניטרות בה.

שנית, זהה העיקר, המבקש נשפט בפניו (לא ברור מדויק המבקש מצין בסעיף 1 את המילה בפניו במרכאות), כאשר הוא מוצג על ידי עו"ד חורי יוסף, כעולה מפרטוקול הדיון מיום 27.11.13.

במסגרת זו, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, אשר כלל הטלת עונשים שונים, וכן הפעלת עונש פסילה מותנה במצטבר לפסילה המוסכמת.

בית המשפט בחר את ההסדר ומצא לכבד אותו, תוך שהוא מטיל על המבוקש 13 חודשים פסילה בפועל, וקבע בגזר הדין כי:

"על הנאשם להפקיד תצהיר חלף רישיון הנהיגה לצורך אישור סטטוס ממשרד הרישוי על מנת שהפסילה שהוטלה עליו בתיק זה תימנה".

למרות שהמבחן נכון בדיעון, והיה מיוצג כDBObject, ולמרות שבית המשפט חייב אותו באופן ברור, אשר אינו משתמש לשתי פנים, להפקיד תצהיר חלף רישיון הנהיגה (הואיל ולא החזיק ברישיון נהיגה ועלוי לאמת בתצהיר את הנسبות מדוע אינו מחזיק ברישיון נהיגה) - הוא לא פועלvr.

בבקשה טוען המבחן, כי ביום 3.12.08, במסגרת תיק ואירוע אחר (תת"ע 08-11-4607), נפל לתקופה של 30 חודשים, וביום 28.6.10, נתפס על ידי משטרת התנועה, ונמסר לו כי הוא נהוג בזמן פסילה. באותה עת, נלקח ממנו, לדבריו, רישיון הנהיגה.

עוד הוא מוסיף וטען, כי ביום 30.11.14, ניתן נגדו פסק דין נוסף בתת"ע 13-06-7211, במסגרת נפל לתקופה של 5 חודשים. כב' השופטה כ. פאר גנת, אשר דנה בתיק זה ופסלה אותו, הורתה כי הפסילה מחל ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה, הוαιיל ורשינוו נתפס ע"י המשטרה.

המבחן טוען, כי הוא לא מחזיק ברישיון נהיגה מאז 2007, מכיוון שמיום הפקדת רישיון הנהיגה בתחנת המשטרה ביום 28.6.10 במסגרת הפסילה שהוטלה עליו בתיק תת"ע 4607-11-08 הוא מרצה פסילות מctrbutot בתקיים המפורטים לעיל, וכיון שכך, לאור ההפקdot שbowzu, לא היה לו רישיון לצורך הפקdet בתיק זה ועל כן הוא מבקש לראות בהפקdot שbowzu כהפקדה התקפה גם לעניין תיק זה.

תקנה 557 (ה) לתקנות התעבורה, קובעת כדלקמן:

"המציא בעל הרישיון את הרישיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימצא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שננתנה לו הרשות שלא המציא את הרישיון, ומירוץ תקופת הפסילה הנוספת לא יתרחיל לפני לפני שהמציא את האישור כאמור".

משנפסל המבחן על ידי בית משפט שניים, טוען כי ביצעה הפקדה במסגרת פסילה אחרת, חובה הייתה עליו, לפי לשון התקנה, להמציא לבית המשפט זה, את אישור הפקודה בתיק בו ביצעה את הפקודה ששללה ממנו את החזקת הרישיון,

בצירוף תצהיר המאמת את נסיבות תפיסת הרישון, כפי שפירט כעת בבקשתו, על מנת שפסילתתו תימנה.

החוק קובע בהרבה בלשון שאינה משתמשת לשתי פנים, כי כל עוד נהג שnposל אינו מציג לרשויות היפות את אישור ההפקדה בתיק האחר, "**מירוץ תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל**", למדך, כי ללא המצאת אישור ההפקדה הקודם לבית המשפט, לא ניתן להורות על תחילת מירוץ בגין ימי הפסילה.

לכן, עם כל ההבנה לטענות שמעלה המבוקש, משלא פועל על פי הוראות החוק, אין ביכולתי להיעתר לבקשתה ואני דוחה אותה.

ניתנה היום, א' אלול תשע"ז, 23 אוגוסט 2017, בהעדך
הצדדים.